

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สังคมไทย ณ วันนี้มีความซับซ้อนวุ่นวายเช่นเดียวกับสังคมในทุกส่วนของโลก เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดในเกือบทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การเมือง การปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร นับเป็นปัจจัยเร่งที่สำคัญทำให้โลกไร้พรมแดนเกิดการไหลทะลักของข้อมูลข่าวสารทั้งทางบวกและทางลบ และนับวันจะยิ่งทวีความซับซ้อนและรุนแรงมากยิ่งขึ้น ปรากฏการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก่อให้เกิดปัญหานานัปการ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนในวัยเรียน อาทิ ปัญหาสุขภาพจิต เกิดความเครียด และปรับตัวไม่ได้ การฆ่าตัวตาย ปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิ การกลั่นแกล้งรังแก ความรุนแรง และการทารุณกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหายาเสพติด การไม่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 3)

สภาพปัญหาที่สำคัญของประเทศอีกปัญหาคือที่ต้องรีบแก้ไขและพัฒนา คือ ปัญหาเด็กและเยาวชนที่หลงผิดและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากวิถีชีวิตและค่านิยมดั้งเดิมที่ดั้งเดิมของไทย ซึ่งสาเหตุแห่งปัญหาที่แท้จริงส่วนหนึ่งเกิดจากการละเลยการปลูกฝังในเรื่องศีลธรรมและจริยธรรม จนทำให้เด็กและเยาวชนขาดจิตสำนึกที่ดีต่อหน้าที่ ขาดความรู้สึกลึกซึ้งผิดชอบชั่วดี ก่อเกิดปัญหาขึ้นมากมายในสังคม

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาคือการส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่ดี (good life) และมีความเป็นอยู่ที่เป็นสุข (well begin) ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกสบายในชีวิตประจำวันของประชาชน รวมทั้งด้านการส่งเสริมให้มีร่างกายที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสภาพจิตใจที่ดีล้วนแต่เป็นประเด็นที่ส่งเสริมให้การดำเนินชีวิตที่ดีขึ้นทั้งสิ้น หากประชาชนมีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีแล้วย่อมจะมีความสามารถในการพัฒนาทั้งตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ให้เกิดคุณค่าสูงสุดหรือประโยชน์สูงสุด ปัญหาต่างๆ ก็จะลดลงหรือหมดไป (สายน้ำผึ้ง รัตนามา, 2547, หน้า 1)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริส เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนรอดพ้นจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจจึงได้นึก ซึ่งพระราชทานในโอกาสต่างๆ รวมทั้งพระราชดำริอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางให้แก่พสกนิกรชาวไทยมา โดยตลอดนานกว่า 25 ปี แนวทางดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งถึงแนวการดำรงอยู่และ

ปฏิบัติของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างของทั้งทางด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (สายน้ำผึ้ง รัตนงาม, 2547, หน้า2-3)

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวคิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชรัชกาลปัจจุบัน พระองค์ซึ่งถือว่าเป็นเจ้าของแนวคิดนี้ พระองค์ทรงมีปรัชญาแนวคิด ทฤษฎี หลักการส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปในการสร้างความ “พออยู่ พอกิน” ความเหมาะสมพอเพียง และความ “พอดี” ต่อการดำเนินชีวิตและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งจำเป็นจะต้องเกื้อกูลกันเพื่อการดำรงอยู่ด้วยดีและยั่งยืน โดยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนในทางสายกลางของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน และระดับรัฐ โดยมีหลักการ คือ ความพอเพียง คือ ความพอประมาณ ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ และความประหยัด ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ความมีเหตุผล คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องกระทำอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ ด้วยความรอบคอบระมัดระวัง การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล การมีความรู้ คือ อาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และการมีคุณธรรม คือ ความตระหนักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความขยันหมั่นเพียร มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความสามัคคี

โรงเรียนพระพุทธรบาท “พลาณกุลวิทยา” ตำบลพุก่าง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1 ตั้งอยู่ในพื้นที่ บ้านหนองคณสี ตำบลพุก่าง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีนักเรียนในปีการศึกษา 2550 จำนวน 451 คน เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีครูสอนทั้งโรงเรียนรวมทั้งสิ้นจำนวน 29 และพระนิสิตปฏิบัติงานอีก

จำนวน 2 รูปนักการภารโรง 1 คน ผู้วิจัยซึ่งได้ทำการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนมากมีพฤติกรรมที่ชอบพึ่งพาอาศัยเพื่อน ได้แก่ การมาลอกการบ้านเพื่อน การฝากเพื่อทำเวรทำความสะอาดห้องและขาดการค้นคว้าในบทเรียนด้วยตนเอง และจากการสัมภาษณ์ครูประจำชั้นและอาจารย์ประจำวิชา พบว่า ร้อยละ 80 มีพฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งหากปล่อยปละละเลยไม่มีการควบคุมดูแลพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็จะสามารถขยายตัวออกไปเป็นปัญหาระดับชาติต่อไปได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะดำเนินการวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองในการดำเนินชีวิตเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้ตระหนักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต อดทน มีความขยันหมั่นเพียร มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความสามัคคีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท“พลาณกุลวิทยา” ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เพื่อที่จะสามารถนำไปประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองได้จนก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองสืบต่อไป

คำถามการวิจัย

จะสามารถพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท“พลาณกุลวิทยา” ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ได้อย่างไร ซึ่งประกอบด้วย ข้อคำถาม 3 ข้อดังนี้

1. ในสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท“พลาณกุลวิทยา” ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เป็นเช่นไร

2. แนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท“พลาณกุลวิทยา” ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี คืออะไร

3. จะสามารถพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท“พลาณกุลวิทยา” ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ของการพัฒนาพฤติกรรม การพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรูป "พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรูป จังหวัดสระบุรี

2. เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา ซึ่งมีดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาพฤติกรรมพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรูป "พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรูป จังหวัดสระบุรี

3. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรูป "พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรูป จังหวัดสระบุรี

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตพื้นที่

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้โรงเรียนพระพุทธรูป "พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรูป จังหวัดสระบุรี เป็นพื้นที่ในการดำเนินการวิจัย

2. ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้มีส่วนสำคัญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาพฤติกรรมพึ่งตนเองตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรูป "พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรูป จังหวัดสระบุรี ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ผู้ที่มีส่วนสำคัญ (insider) ในการพัฒนาพฤติกรรมพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนพระพุทธรูป "พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรูป จังหวัดสระบุรี ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 68 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ มัธยมศึกษาปีที่ 3/1 มีนักเรียน 22 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3/2 มีนักเรียน 24 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีนักเรียน 22 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใน ผู้วิจัยดำเนินการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลากจาก จำนวนห้องเรียนทั้งหมด 3 ห้องเรียน สุ่มเอา 1 ห้องเรียน เพื่อจะนำมาศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีผลในการสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวนทั้งสิ้น 22 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 8 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 14 คน

2.2 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (outsider) ในการพัฒนาพฤติกรรมพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 17 รูป/คน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกตามสถานภาพ ได้แก่

2.2.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนพระพุทธบาท"พลาณกุลวิทยา" จำนวน 1 คน

2.2.2 พระสงฆ์ผู้สอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน

4 รูป

2.2.3 พระสงฆ์ผู้มีประสบการณ์ความรู้และเชี่ยวชาญในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 1 รูป

2.2.4 ครูโรงเรียนพระพุทธบาท"พลาณกุลวิทยา" จำนวน 7 คน

2.2.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 1 คน และ

2.2.6 ตัวแทนผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท"พลาณกุลวิทยา" จำนวน 3 คน

3. ขอบเขตของเนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท"พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ในการปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีความรู้ มีความเข้าใจแล้ว สามารถประยุกต์และนำมาประพฤติปฏิบัติตนเองได้อย่างถูกต้อง และมีผลสัมฤทธิ์ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจนสามารถพึ่งตนเองได้ โดยมีกรอบของการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาค้นคว้าตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนในทางสายกลางให้กับประชาชนในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน และระดับรัฐ (ผ่องศรี จันท้าว และคนอื่นๆ, 2549, หน้า 230) ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกและพิจารณาเนื้อหาตามความเหมาะสมกับนักเรียนเป็นสำคัญ โดยมี 4 ประเด็น คือ

3.1 ความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 การมีคุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องความขยันหมั่นเพียร

3.3 เจตคติต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องความขยันหมั่นเพียร

3.4 พฤติกรรมการมีคุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องความขยันหมั่นเพียร

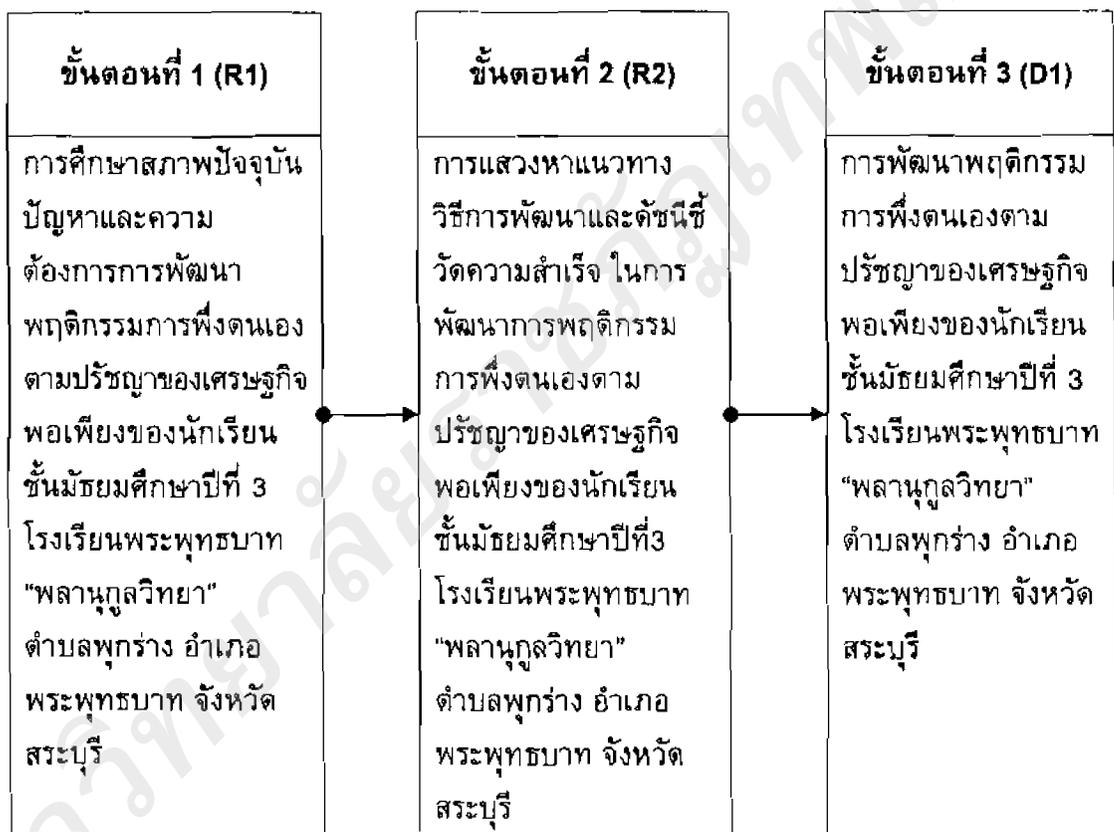
4. ขอบเขตระยะเวลาการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2552

วิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาการพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท"พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เป็นการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนให้สามารถพึ่งตนเองได้ถูกต้องในการดำเนินชีวิตประจำวันตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพัฒนาพฤติกรรม

การมีคุณธรรม เรื่องความขยันหมั่นเพียร โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เชื่อว่า ผู้ที่มีส่วนสำคัญ (insider) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (outsider) ในการพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ถ้าได้รับการเสริมพลัง (empowerment) อย่างเหมาะสม ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ จึงเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) และเป็นการวิจัยที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกๆ ฝ่าย และทุกๆ ขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา โดยผู้วิจัยได้กำหนดการดำเนินงานไว้มี 3 ขั้นตอน อย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งปรากฏดังภาพ 1

ภาพ 1 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรบาท "พลาณกุลวิทยา" ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ด้านการมีคุณธรรม เรื่องความขยันหมั่นเพียร

แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมกาฟงตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรบาท "พลาณุกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ด้านการมีคุณธรรม เรื่องความขยันหมั่นเพียร ในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พฤติกรรมกาฟงตนเอง หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรบาท "พลาณุกุลวิทยา" มีความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในเรื่องความขยันหมั่นเพียร และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตประจำวัน หลังจากได้เข้ารับการฝึกอบรมตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งมีโครงการหรือกิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมกาฟงตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง จำนวนร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของนักเรียน หลังสูงกว่าก่อนการพัฒนา

การมีคุณธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องความขยันหมั่นเพียร หมายถึง จำนวนร้อยละของคะแนน ที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาของนักเรียน ซึ่งมีเครื่องมือในการวิจัยเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จ ประกอบด้วย แบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบสังเกต หลังสูงกว่าก่อนการพัฒนา

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต หมายถึง นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ ที่ได้รับจากการพัฒนาพฤติกรรมกาฟงตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องความขยันหมั่นเพียรไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้จริง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความพยายามพากเพียรมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น มีความตั้งใจที่จะทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ จนเกิดความประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของกิจการงานต่างๆ ได้อย่างสมความปรารถนาที่ตั้งใจไว้

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนพระพุทธรบาท "พลาณุกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ประจำปีการศึกษา 2552

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมกาฟงตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรบาท "พลาณุกุลวิทยา" ตำบลพุกวาง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. นักเรียนโรงเรียนพระพุทธรบาท “พลาณุกูลวิทยา” ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี สามารถปฏิบัติตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีคุณธรรม เรื่องความขยันหมั่นเพียรได้
2. เป็นแนวทางและวิธีการในการแก้ไขปัญหอุปสรรคต่างๆ ของนักเรียน โรงเรียนพระพุทธรบาท “พลาณุกูลวิทยา” ตำบลพุกม่วง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องความขยันหมั่นเพียร เพื่อการดำเนินชีวิตประจำวันได้
3. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักเรียนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีคุณธรรม เรื่องความขยันหมั่นเพียร ในพื้นที่อื่นๆ ได้
4. พระสงฆ์หรือครูผู้สอนเกี่ยวกับเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำแนวทางและวิธีการที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียนหรือนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ สืบต่อไป